
Konsumfisk

Konsums rullande

fisk-butik

återupptager försäljningen.

TISDAG: Genevad, Veinge, Pers-

torp, Eldsberg.

TORSdag: Skogaby, Knäred,

Hishult, Våxtorp.

FREDag: Laholm, Vallberga,

Rännebo, Edsberg, Ysby,

Veinge.

God sortering av fisk, grönsa-

ker, konserver.

konsum

Ur på avbetalning

De bästa märkesurerna

erhållas även på för-

månlig avbetalning.

Hämta vår katalog i

affären eller skick

efter den!

inte räkna med denna möjlighet. Prissättningen på jordbrukets produkter torde lämpligen böra ske med familj jordbrukets produktionskostnader som riktpunkt. Annars utvägar måste sökas.

Flera olika vägar stå till buds för arbetet på att bevara småbrukets framtiden. En metod, som bör kunna bli av stor betydelse är att tillföra de ofullständiga jordbrukens tillräckligt med produktiv skogsmark. Tillsammans böra inkomster från skogsbruk och jordbruk ge vederbörlig jordbrukarfamilj en god näring. En lång erfarenhet har nämligen visat, att jord och skog inom vissa gränser kompletterar varandra utmärkt i ekonomiska avseenden. Möjligheterna att tilldelade ofullständiga jordbruk skog böra vara god, då dessa som sagt till stor del äro belagna i skogsbygderna. Om det inte blir möjligt att tillgodose deras behov av skog genom frivillig försäljning bör expropriation tillgripas.

Då användningen av mänsklig arbetskraft är mycket betydande i den ofullständiga jordbruket och detta i motsats till det övriga jordbruket i regel icke lider brist på arbetskraft skulle den utvägen vara lämplig att inrikta det ofullständiga jordbruket på sådan produktion, som kräver stor insats av manuellt arbete och som lämnar hög bruttoavkastning. Speciellt produktionen av fläsk och ägg bör här komma ifråga. Man kan ifrågasätta, om icke det mindre jordbruket bör tillerkännas företrädesrätt till dylik produktion. En sådan anordning förutsätter ju ett visst mått av planushållning inom jordbruket men vi anse, att dessa konsekvenser böra tagas. Inom ramen av en fullständig fri marknadshushållning torde det knappast vara möjligt att skapa goda ekonomiska betingelser varken för jordbruket i dess helhet eller för småbruket. En annan produktion som ur denna synpunkt skulle vara lämplig, där klimat och jordmån tillåta detta, är odling av frukt och grönsaker. Konsumtionen av inhemska varor av denna kategori borde kunna väsentligt höjas. För att detta skall bli möjligt måste avsättning jämte förädling av dessa produkter organiseras på ett rationellt sätt. Detta bör bli en uppgift för den ekonomiska föreningsrörelsen, ev. i förening med statstöd till att börja med, innan rörelsen kan stå på egna ben.

För småbrukets liksom för hela jordbruket har möjliken utgjort den väsentliga inkomstkällan. Det bör undersökas om metoden med pris-differentiering på mjölken till småbrukets förmån — de s. k. produktbörda — bör bibehållas även för framtiden inom ramen av en normal jordbrukspolitik. Så länge småbruket icke erhållit bättre ekonomisk standard är en sådan pris-differentiering, ev. även på andra produkter nödvändig. Möjligen kan uppfödning av godkval och ev. även avelsdjur i ökad skala bli att rekommendera för småbruket.

En annan utväg för att hjälpa småbruket är att kombinera arbetet vid detta med arbete inom andra näringar, alltså en utveckling av idén med stödjordbruk. Här kommer hemindustri, hantverk, småindustri och även större industri i åtanke. Dessa näringar ha i många trakter av vår landsbygd goda förutsättningar och deras utveckling och uppblossning bör därför stödjas medelst lämpliga åtgärder från det allmänna sida. Redan nu erhåller befolkningen i vissa trakter — vi kunna framförallt nämna bygderna i västra Småland — goda inkomster av småindustri — en. Detta bör kunna ske även på andra håll. En förutsättning härfor är att elektrisk energi, inte bara belysningsström utan även kraft till jordbruk och skogsbruk samt till industriell produktion, göres tillgänglig överallt på landsbygden till rimliga priser. Taxorna måste avvägas så, att landsbygdens befolkning inte utsättes för en faktisk beskattning, som befolkningen i städerna och tätorterna undgår genom lägre priser på den elektriska energin

därstädes. Inom byggnadsverksamheten på landsbygden torde småbrukare och deras samtliga familjemedlemmar kunna erhålla god arbetsförtjänst vid sidan av inkomsterna från småbruket.

För att småbruket skall kunna räddas är det vidare av utomordentligt stor vikt, att dess befolkning erhåller en god utbildning för sin kommande livsgärning. I detta fall har det brutist mycket hittills. Det är därför nödvändigt, att yrkesutbildningen för denna folkgrupp snarast möjligt ordnas på ett tillfredsställande sätt. Detta gäller såväl utbildningen för jordbruksarbetet som för de övriga näringsgrenar, inom vilka småbrukets folk kan tänkas erhålla arbete. Ett ökat statligt stöd till kommunala yrkeskolor skulle här på längre sikt säkerligen ge goda resultat. Det är härledes viktigt att forsknings- och försöksverksamheten inom jordbruket som inom industri och hantverk ordnas så, att dess resultat komma att tjäna det syfte vi här avsett, nämligen småbrukets ekonomiska höjande.

Det kommer att bli ett mycket omfattande arbete, som tar lång tid i anspråk, att ekonomiskt hjälpa småbruket till en bättre ställning. Det måste ske planmässigt i samarbete mellan det enskilda näringslivet och det allmänna, om uppgiften skall lyckas. En ingående och omfattande utredning blir nödvändig för att lägga upp riktlinjerna för detta arbete. En sådan utredning bör beträffande de metoder, som kunna komma ifråga, vara förutsätslös. Det är, att förvänta, att 1942 års jordbrukskommitté kommer att framlägga ett material, som blir av stor betydelse även för detta.

LAHOLM

Kommitté utreder pensionärs-

hemme.

Drätselkammaren sammanträdde i torsdags under bokhandl. E. Lindgrens ordförandeskap och behandlade därvid följande ärenden. I ärendet angående utredning om uppförande av pensionärsheim, varom motion afgivits av hr Julius Pettersson, beslutade kamraren tillsätta en kommitté om fem personer för att i första hand inkomma med preliminära utredning angående de kostnaderna för tvenne alternativen, det ena "Falkenberg" till 14 lägenheter och det andra "Halmstad" med 20 lägenheter. Till ledamöter av kommittén utsågs bokhandl. E. Lindgren, bankkamrer F. Willstrand, byggmästare Anton Jönsson, borgmästare A. Malmquist och jarnhandlare P. G. Johanson.

Fattigvårdsstyrelsen har föreslagit stadsfullmäktige att av tillgängliga medel å fattigvårdens stat för år 1945 avsätta 10 000 kronor till Alderdomshemets ombyggnad, som härigenom skulle komma att uppgå till 30 000 kronor. Kamraren tillstyrker bifall till förslaget.

Hos stadsfullmäktige tillstyrker att ledamöterna i granskningskommittén i anledning av 1945 års folkräkning tillerkännas arvode med 1 krona per arbetstimma samt att ordföranden tillerkännes ett arvode å 200 kr.

Hos stadsfullmäktige tillstyrker platslagsmästaren Erik Peterssons framställning om teckenrätt för bostadshuset vid Blomstensvägen 2.

Drätselkammaren föreslår stadsfullmäktige att hos Kungl. Maj:t begära förlängning av nuvarande medgivande angående rätt att ikläda staden ansvarsförbindelser för s. k. räntefria, stående delar av tertiärlän.

Revy-turnén "De glada göteborgarna"

gästspelar söndag kl. 8 i Solbacken, Edsberg. Medverkande äro de välkända revyartisterna Anna Lisa och John Wallin, illusionisten och humoristen Bernhard Caster och den från radior och gramofoner välkända dragspelsvirtuos Fredrik Tancred.

Programmet går helt i glädjens tecken och har överallt mottagits av en fulltallig och tacksam publik. Efter föreställningen blir det dans. I kväll ger sällskapet föreställning i Legagården.

Årekränkning vid Halmstads

stadsfullmäktige. Årekränkning vid Halmstads stadsfullmäktiges decembersammanträde. Å stadsfullmäktige, murares Adolf Grann riktade grava beklagningar mot direktör Oscar Wetter vid Halmstads-Bolmens järnväg för förvaltningen av järnvägen, fick på torsdagens sin epilog vid Halmstads rådhusråd. Grann

dömdes att utge 50 dagsböter å 3-50 kr, samt ett skadestånd på 500 kr. Kiranden hade begärt 5 000 kr i skadestånd.

Porträttavtäckning i Halmstad. Halmstads stadsfullmäktige ordförande, rektor för högre allmänna läroverket Erik Hernqvist fick med anledning av sin 60-årsdag mottaga många bevis på uppskattning. Hyllningarna nådde sin höjdpunkt vid Halmstads stadsfullmäktiges sessionssal, där halmstadskonsulterna Esajas Thoréns porträtt av rektor Hernqvist avtäcktes. Bland gästerna som överlämnades under dagens löp märktes ett flertal uppskrifter penningssumma, vilka skola förverkliga rektor Hernqvists länge närda önskan om instiftandet av en stipendiefond för fysik vid läroverket.

Logen Revelj, Skogaby, hade i torsdags möte i ordenshuset. LT Nils Nilsson hälsade välkommen, varpå följde en unison sång. En skrivelse från Sveriges storloge av IOGT-föreningarna. Densamma redogjorde för resultatet av insamlingen till IOGT:s folkhögskola, vilket den 31 dec. 1945 utgjorde 627.932.78. Logen Revelj hade insamlat 290.25. En inbjudan från SLU till dess familjesamkväm lördagen den 9 feb. mottogs med tacksamhet. Till tjänstemän för nästa kvartal valdes: LT Nils Nilsson, LS Arne Andersson, VLT Inge Jönsson, VLS Anna Nilsson, skattmästare Allan Gustavsson, LR Britta Kronholm, marskalk Sonja Andersson, uppbördsman Ingvar Johansson, studieledare Arne Andersson, LSN John Poulsen, ungdomsledare Ingrid Claesson, idrottsledare Åke Nilsson. Till studiekommitté valdes Arne Andersson, Thorsten Claesson, Allan Gustavsson, Elmar Andersson, Nils Nilsson samt Anna Nilsson. Logens program utgjordes av en cabaré. Åke Nilsson sjöng en sjömansvals och sedan utvalde Arne Andersson en monolog av Fridolf Rhudin. Därefter spelade Arne och Nisse en sketch "Simon på Ålstenkapsbyrån". Åke sjöng en sjömansvisa. Arne framsade monologen "Den ensamma hunden" av Fridolf Rhudin, och som avslutning på programmet sjöng Arne "Samlings i logen" av Nisse och Arne. Vidare följde kassarefvering. Nästa möte blir årsmöte. Till kommitté valdes Nils Nilsson, Åke Nilsson, Inge Jönsson, Sonja Andersson, Britta Kronholm.

"Värkroping i helg och söcken"

Laholmsrevyn 1946 — ges även i dag och i morgon. Till kvällen föreställning, som börjar kl. 8, 3. och 10. Den föreställningen är en föreställning endast ett fåtal biljetter och dessa kunna inköpas i Lindgrens bokhandel eller av teaterns kassa. Söndagsföreställningen börjar kl. 3 e. m. och börjar äger rum i Lindgrens bokhandel i dag och resterande biljetter säljas i teaterns kassa, som öppnar kl. 2 i morgon.

Revyalliansen har efter den första premiärpremiären nu hunnit bli riktigt varmt i kläderna och spelat går som ett rinnande vatten. Publikanslutningen till föreställningarna hittills tyder på, att revyn har en stor dragningskraft och kan överleva flera föreställningar ännu.

Åremsmötet med Vita Bandets

Laholmsavdelning har hållits under ordförandeskap av syster Olga Norman. Till styrelse för nästkommande 2 år omvaldes till ordf. syster Olga Norman, sekreterare frk. Anna Nilsson, till kassör syster Ester Johansson. Till revisorer valdes frk. Nanny Rönneberg och frk. Gerda Larsson. Till ombudskvinna för Vita Bandets tidning valdes frk. Anna Nilsson. Till ombud vid distriktsmötet i Falkenberg valdes syster Olga Norman, med fruarna Alma Fredriksson och Emilia Ejertst som suppleanter.

Stor egendomsaffär.

Gudsägare Emil Johansson sålde i går sin egendom Agård, Eldsberg, till herr Valdemar Kähler, Axel-vold, Våxtorp. Agård omfattar ca 117 td åker. I köpet ingick inga inventarier. Tillträde sker 14 mars. Det kan tilläggas, att egendomen inte innehåfts av hr Johansson i mindre än 26 år och att jorden räknas till den bördigaste i Halland.

Laholms Rödskorsår.

Olycksfalkursen har övning i morgon kl. 9 fm, vid Samræalskolan.

VADERLEKEN:

Utisker för södra Götaland och västkusten: mättig till frisk, tilltagande nordvästlig vind, mullet eller nästan mullet och en del snöbyar, kallare.

Östra Karup

Ö. Karups BF

har haft årsmöte under ordförandeskap av landbrukare Erik Wilhelmsson, Himmelslöf, Års- och revisionsberättelserna föredrogs och ansvarsfrihet beviljades. Medlemsantalet utgjorde vid årsskiftet 102. Till styrelse för innevarande år valdes Tage Svensson, Gränsryd, ordförande, Erik Svensson, Eskilstorp, kassör och sekreterare, Ivar Nilsson, Lya, v. ordf., Bengt Bengtsson, Eskilstorp, Hilmer Hansson, Hultsvärd, Edvin Nilsson, Lya, suppleant. Till revisorer utsågs Artur Johansson, Eskilstorp, och Harald Nilsson, Sjöbjörk, suppl. Anton Nilsson, Eskilstorp, och Gösta Jönsson, Himmelslöf. Till distriktsombud utsågs ordföranden, Erik Svensson, Eskilstorp och Ivar Nilsson, Lya. Bengt Bengtsson utsågs till ombud i SLU:s styrelse och Artur Johansson i SLK:s. Till valledare utsågs Filip Wilhelmsson, Himmelslöf. Samtliga bybunds omvaldes.

Hishult

Folkskolestyrelsen

har till e. o. Lärare vid Hishults folkskola för vårdärförmen bland två sökande utsett folkskollärare Gustaf Alfredsson. Vrt. Till e. o. småskollärarna vid Lingshults småskola utsågs enda sökanden, fru Märta Klingberg från Råinge i Östergötland.

Egendomsaffär.

Landbrukaren Sture Holgersson har försatt sitt lantbruk i Björkeberg, Hishult, till landbrukaren Friolfr Svensson, Nyby, Laholm, för en köpesumma av 32 000 kr. Tillträde sker den 14 mars.

PREDIKATOR

Laholms kyrka 10 p. Franzen, S-skola 1133.

Skogaby kapell 1 p. Franzen, S-skola 1133.

Båstad: Hm. kl. 2 em. Kyrksköl, för klass 4.

Fältingsarmén. Ståverhuset. Måndag 7.30 eröst möte hos Herdin Bengtsson.

Tisdag 7.30 öf. möte, August Karlsson, Nordana. Onsdag 7.30 öf. möte, Ellen Johansson, Brinsbergvåg.

Torsdag 7.30 öf. möte i Betanias Hishult, Fredag 7.30 öf. möte i Ekedalen.

Lördag 7.30 v. Gustavsson, Ståverhuset. Varje söndag 10.30 söndags-skola.

Hasslöf: Söndagskola hos Hilmer Svensson söndag kl. 2 em.

Veinge, Tabernakel: Söndag kl. 20. Bön.

Veinge, Tabernakel: Söndag kl. 20. Bön.

15.30 möte, 14 Predikan. Past. Almberg. Efter pred. H. H. N. och församlingens möte. Måndag kl. 15. Söndags-kassa, Torsdag kl. 20. Predikan, past. Almberg.

Genevad, Folkehus: Söndag 13.30 söndags-skola.

Laholm, Salenkyrkan: Lördag 20. Bön.

möte, Söndag 11 fm. Gemensam Gudstjänst för söndagskolan och äldre.

Tisdag kl. 20. Predikan och Bön. Past. Almberg.

Hishult, Betanias: Söndag 11 fm. Söndags-kassa. Torsdag 19.30 möte av Frälsningsarmén.

Hishults kyrka: Högsmå kl. 1.30 em. Kyrkostad, Ölen.

Björkebergs kyrka: Gudstjänst kl. 11 fm. Kyrkoherde Gustafson.

Rännebo kyrka: Högsmå kl. 9.30 fm. Kyrkoherde Strindell.

Vallberga folkskola: Barn gudstjänst kl. 12.30.

Högsmå kl. 15.30. Adj. Bastholm.

Bastena: Högsmå kl. 10 fm. Adj. Bastholm.

Ö. Karups kyrka: Högsmå kl. 10 fm. Kyrkoherde Norberg.

Skumens kyrka: Söndags-skola kl. 10 fm. Högsmå kl. 1 em. Kyrkoherde Norberg.

Våxtorps missionshus: Pred. söndag kl. 3 av A. Andersson.

Kär, Jöns Johansson: Pred. måndag kl. 3 av A. Andersson.

Fladalt, John Johansson: Pred. tisdag kl. 3 av A. Andersson.

Våxtorp

Fastighetsaffär.

Lantbr. Bernhard Johansson, Jönstorp, Våxtorp, har sålt sitt hemman till hr Gösta Svensson, Vallberga.

Byggnadsnämndens Ivar Johansson har sålt sin bostadsfastighet i Våxtorp till lantbr. Bernhard Johansson, Jönstorp.

Familjenytt

50 år

fyller i dag lantbr. Edvin Mar-

tinsson, Götstorp, Veinge. M. f. född

i Veinge och kom tidigt ut i f-

värksarbete och har bl. a. arbetat

Senaste nytt: 3.

INGET BESLUT VANTAS IDAG

OM MJÖLKEN.

Lantarbetaravtalet måste först vara klart.

I dag kl. 10 komma förhandlingarna med regeringen om mjölkpriset att återupptagas. De ha hittills sagt, att KLF:s förbundsordförande landstingsman Bernhard Ekström fört i mycket god anda om också åsikterna givetvis brytas. Jag tror inte, säger hr Ekström, på särskild fråga, att det blir något avgörande på lördagen, utan förhandlingarna komma säkerligen att fortsätta.

Det torde nog vara så — ehuru landstingsman Ekström vill vare sig bekräfta eller dementera den uppfattningen — att frågan om mjölkpriset intill sammanhänger med frågan om lantarbetarbesattnings löner och att ett definitivt beslut om det förra inte fattas förrän lantarbetaravtalet underskrivits, inlägger G. P.

SVENSK UPPMANING

TILL MRS ROOSEVELT

TILL FREDSPROFAGERA.

STOCKHOLM i dag. (TT).

Fräherinnan Ann-Marie Ehrenkrona har i London uppsökt Mrs Roosevelt och framlagt en plan för tryggande av världsfreden. Det är en värdig från svenska män och kvinnor att Mrs Roosevelt skall fortsätta sin fredspromad och arbeta för freden som ett naturligt livsbehov, framhåller Ehrenkrona för DN.

UTREDNINGEN STRANG

MOT IDROTTSMÄNNEN.

I fråga om professionalism inom

fria idrotten.

STOCKHOLM i dag. (TT).

Utredningen i proffrågan inom den fria idrotten har nu avancerat så långt, att den första etappen kan anses vara färdig genom att man fastslagit vilka tävlingsarrangörer och vilka idrottsmän är, som överträtt bestämmelserna. Nämnen på dessa hållas alljämt hemliga. De av utredningen berörda idrottsmännen har också i dagarna från Svenska idrottsförbundet fått skrivelser med uppgifter om storleken på de belopp, som de erhållit vid olika tävlingar. Utredningsmännen ha gått mycket strängt fram enligt reglerna och även småbelopp på 40—50 kr, finns upptagna.

GÖTHESAMLING

PA 10 000 BAND

HAR FÖRSVUNNIT.

Förvarades i tyska legationens

källare i Stockholm.

En Goethesamling, som värläras till bortåt 1 mil, kr, har enligt vad MT uppgår försvunnit i Stockholm. Samlingen, som omfattar 10 000-tals band och är den näst största i världen, tillhörde tyska staten och hade i lård sätts till Stockholm, där den lagrats i tyska legationens källare.

STOCKHOLM i dag. (TT).

Gynekologen professor A. West-

man har på Karolinska sjukhuset har enligt St.-T. experimenterat sig fram till en ny metod vid operation av

igentäppta äggledare, som betydligt kommer att reducera antalet barnlösa äktenskap. Tidigare ha 90—95 proc. av dessa operationer givit negativt resultat, medan hos det 30-

40 fall som opererats efter professor Westmans nya metod hindret för graviditet så gott som hundra-

H. C. ANDERSEN

Danmarks store sagoberättare

Diktarens grav blomstersmyckad.

Den var så fruktansvärt stor och ful, den ena ankungen. Alla de andra ankorna hackade den och gjorde narr åt den. Pigan, som gav ankorna mat, sparkade åt den. Inte ens dess egen mor, ankan, som ruvat ut den, kunde undgå att med grämlse märka, att det var en ovanligt ful unge. Slutligen härjade den fula ankungen inte ut längre i ankgården utan beslut att försöka sin lycka ute i världen. Kanske var allt bättre där, och kanske skulle man där lämna den i fred.

Men ute i världen gick det den fula ankungen om möjligt ännu sämre än hemma i ankgården. Alla den mötte tyckte den var så otroligt ful, och alla gjorde de narr åt den. Vintern kom, och den fula ankungen frös och svalt. Antligen bröt dock våren in med värme och sol, och träden började grönska. Då kände den fula ankungen till sin stora förvåning att den blivit stor och stark och att dess vingar burde den vart den ville.

Borta i slottsdammen såg den fula ankungen några stora, vita fåglar stolt simma omkring. Den greps av en sådan längtan att vara en av dessa vackra, förnåmna fåglar, som voro så olika den själv, att den tyckte det skulle vara en njutning att få vara bland dem, även om de komme att hacka honom, ja, kanske döda honom. Med huvudet böjt djupt, djupt ner mot vattnet simmade den fula ankungen fram mot svanarna. Men då såg han sin bild i vattnet och såg, att även han var en svan, lika vacker och vit som dem han såg framför sig...

I korthet är detta sagan om "Den grimme Älling". Men det är också sagan om dess berättare, den store danske sago-författaren Hans Christian Andersen och om dennes långa och hårda kamp mot fattigdom, nöd och ringaktning fram till berömmelse och frigörelse.

H. C. Andersen föddes år 1805 i den traditionsrika staden Odense på Fyen. Fadern var skomakare, men fann föga tillfredsställelse i detta sitt yrke. Han var en inåtvänd och drömmande natur. På sommarsonsdagarna brukade han tillsam-

mans med sin son företa promenader ut till bokskogen. Där slog han sig ner på någon vacker plats och lät pojken roa sig på egen hand med sina lekar, medan han själv försjönk i drömmier. Hemkommen gjorde han leksaker åt Hans Christian, berättade eller läste högt för honom. Genom fadern infördes H. C. Andersen i "Tusen och en natts" sagovärld samt vann tidigt förtrogenhet med den danske skådespelförfattaren och historikern Holbergs komedier. Under Napoleonkrigen tog fadern värnning, men återvände snart till hemmet sjuk och besviken. Han dog då Hans Christian var endast 11 år gammal.

Fattigdomen i hemmet blev med åren alltmera tryckande. Modern försörjde sig och sin son som tvätterska. Med förakt sågo stadens borgare ner på den fattiga och åt spritmissbruk alltmera hemfallna kvinnan. Hon dog först år 1832, och H. C. Andersen kände under de sista åren ständig fruktan, att hon skulle kompro-

man igenom så gruvligt mycket, och sedan blir man berömd", förkunnade han som sin tro.

Modern menade, att han borde bli skräddare. Hans Christian själv önskade emellertid fara till Köpenhamn och försöka sin lycka vid teatern. En klok gumma spådde honom en gång, att Odense till hans ära skulle bli illuminerat. Modern tänkte, att kanske det kunde ligga någon sanning i denna spådom, och så fick Hans Christian sin vilja igenom och for fjorton år gammal och med en reaskassa på fjorton riksdaler till Köpenhamn.

Fullt och fast trodde han sig skapad att bli något stort. Oförfärad sökte han upp ett flertal av ämbetsmännen vid Kgl. Teatern och sjöng och dansade för dem. Man fann honom löjlig och underlig och skrättade åt honom. Men tack vare sin envishet lyckades han dock slutligen få anställning vid teaterkören.

H. C. Andersens ärelstnad sträckte sig

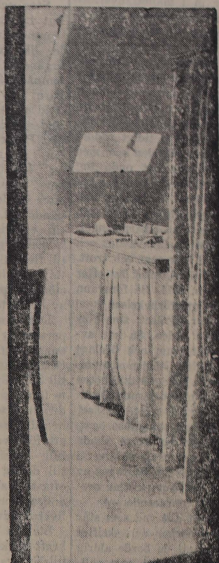
egna verk. I samtidsattiren "En Sjel efter døden" lät Heiberg de fördömda i helvetet pinas genom att se H. C. Andersens dramer uppföras.

År 1835 utgav H. C. Andersen sitt första häfte "Eventyr". Men inte heller dessa hans sagor väckte allmän förståelse och gillande. I sagan "Prindsessen paa Ærten" berättar H. C. Andersen om en flicka, som en regnig höstdag kommer till ett slott och ber att få stanna där över natten. Hon säger sig vara en prinsessa. För att pröva henne och verkligen se, om hon är en prinsessa och inte endast en bedragerska, låter drottningen under de tjugo madrasserna och de tjugo ejderdunsbolstrarna i hennes säng lägga en liten ärtä. Dagen därpå klagar prinsessan över att hon legat på fruktansvärt illa. Då förstår drottningen, att hon är en verklig prinsessa.

Att denna saga kunde väcka förargelse, ha vi svårt att förstå. En kritiker förklarade emellertid, att det var synnerligen oämpligt att låta barn läsa en sådan historia; de kunde därav komma att tro, att alla högt uppsatta personer voro lika ömsinnade som prinsessan i sagan. Sagan om "Fyrteiet" tyckte samme kritiker var direkt onästlig och menade, att det var opassande att låta barn läsa en berättelse om hur en hund hämlar en prinsessa åt en soldat och hur denne kysser henne. På visst sätt är det ganska förståeligt, att H. C. Andersen hade svårt att slå igenom som författare i sitt hemland, där man ju ständigt påmindes om hans personliga svagheter och brister och där man hade i färskt minne hans första stapplande steg på den litterära skådebanan. H. C. Andersen kom därför att vinna sina första stora litterära segrar utomlands, där framför allt hans sagor snart vunno stor popularitet och spridning samt så småningom översattes till de flesta kulturspråk.

H. C. Andersen önskade som få författare att resa. Under dessa sina färder genom Europas länder fick han ständigt röna affirera bevis på uppskattning. Bland de första större offentliga hyllningar han mottog var den uppvaktning studenterna i Lund bringade honom under hans besök i den skånska universitetsstaden 1840. Efter en stor festmiddag på stadshuset till H. C. Andersens ära blev han på kvällen hyllad med sång av studentkören. Med anledning härav skrev skalden C. A. Strömberg en artikel i "Malmö Allehanda", varl det bland annat heter: "Andersen tillhör som diktare icke blott Danmark men hela Europa, och den hyllning, som den svenska ungdomen vid Sveriges sydliga universitet bringade honom, borde väl — så hoppas vi — kunna göra den tagg oskadlig, varmed småsinthet och missunnasamt till hans eget fädernesland söker göra hans lager till en törnekrans".

De danska kritikerna sågo emellertid med avundsjuka den uppskattning, som kom H. C. Andersen till del från utlandet. Särskilt tycks J. L. Heiberg ha känt sig oangenämt berörd av dessa hyllningar, och en dag, då han mötte H. C.

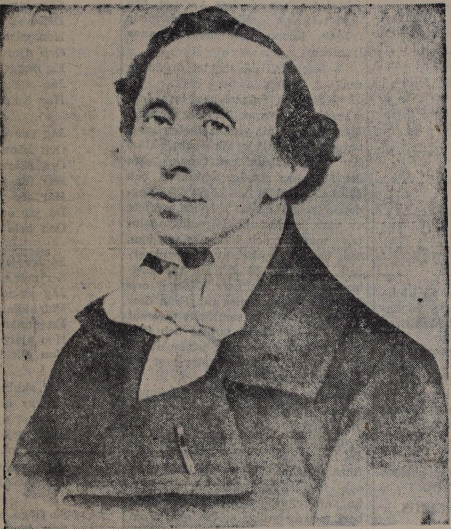
Vinsömmet där H. C. Andersen satte sig och skrev sina mest berömda sagor.

Andersen, kunde han inte låta bli att med anledning av uppvaktningen i Lund försmådigligt påpeka: "Då jag reser till Sverige, så får ni följa med, så att jag också kan få litet sådan hyllning". H. C. Andersen blev emellertid inte svaret skyldig utan förklarade genast: "Res i stället över med er fru! Det går mycket lättare på det sättet." Full historien har, att J. L. Heiberg var gift med en av Danmarks vackraste och mest uppskattade skådespelerskor.

Även H. C. Andersens vänner hade svårt att förstå den stora popularitet, som kommit honom till del i utlandet. När han en gång för en av sina äldre vänner berättade om hyllningarna under hans sista utandresa, frågade han ångsligt: "Men är du säker på, att dom inte driver med dig?"

Så småningom vann emellertid H. C. Andersen även erkännande i sitt hemland, och den gamla spåkvinnans ord om att hans födelsestad till hans ära skulle bli illuminerad kommo att bli verklighet. Men trots den stora popularitet, H. C. Andersen vann mot slutet av sitt liv, kom han dock alltid att förlä en ensam man utan hem och familj. Den berömmelse, han som barn så längtat efter, skänkte inges tillfredsställelse. Samma eviga otillfredsställelse, som granen i en av hans sagor känner, förnam han själv. De sista åren av sitt liv tillbragte han hos en förmögen köpmansfamilj och avled på deras inatt ställe Røgheden den 4 augusti 1875.

(Copyright: Text & bilder.)

mettera honom, på samma gång som han kände medlidande med henne. Det är hennes bild han tecknat i sagan "Hun duede ikke".

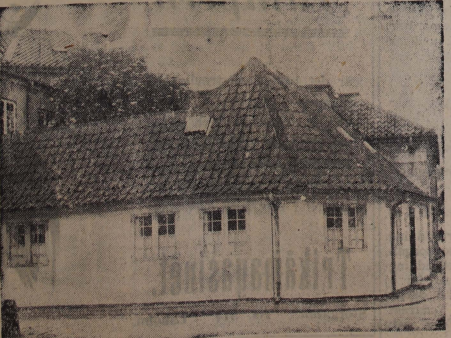
Själv var H. C. Andersen lång och gämlig som pojke och skilde sig från andra barn genom sin fulhet och tafathet. Han blev därför ofta utsatt för kamraternas hån, och hans stora överkänslighet gjorde honom till ett tacksamt offer för deras gäckel.

Men in i fantasins och drömmens värld ditt kunde hänet och gäcket icke komma. Ditt tog Hans Christian sin tillflykt undan verklighetens besvärigheter. Där var han den mäktige härskaren, som gestaltade allt efter sin vilja. Men även i den verkliga världen drömde han om att bli något stort och att nå berömmelse. "Först går

emellertid vida längre. Han började nu skriva dramer, alla lika hopplösa i fråga om form och innehåll. Med ett par veckors mellanrum lämnade han in dem till teaterdirektionen, och fast inget av dem blev antaget, skrev han dock oförtruet nya. Denna hans ihärdighet gjorde emellertid, att en av teaterns direktörer, Johan Collin, lade märke till honom.

Collin skaffade honom ett stipendium, så att han kunde börja vid skolan i Slagelse. H. C. Andersen var då sjutton år. Några ordnade kunskaper hade han inte tidigare inhämtat, och han fick börja alldeles från början. Här fick han pröva en ny sida av årens törnesteig. Skolans rektor hänsade honom för hans egendomliga uppträdande, för hans blyghet och stora känslighet. Tjugotre år gammal avlade H. C. Andersen studentexamen. Samma år fanns en dikt av honom, "Det døende Børn", införd i en av huvudstadstidningarna. Detta var tillräckligt för att H. C. Andersen skulle räknas till Årets fyra stora poeter.

Även några mindre arbeten, som han utgav inom den närmaste tiden, gjorde lycka. Men den litterära framgången blev ganska kortvarig. Både hans romaner och dikter kritiserades med bitterhet och illvilja av den litterära sakkunskapen. Danmarks främste då levande litteraturkritiker, J. L. Heiberg, gjorde narr av hans förfänga och hans lust att läsa upp sina

H. C. Andersens barndomshem i Odense.

Av —————
Gösta Enoksson

Minneshögtid vid Andersens ståt i Københavns Have.

5 Söndagen e. Trettondagen.

Sabbatstankar

Herre, du skäddes ju god såd i din åker. Varifrån har den då fått ogräs?

Matt. 13: 27.

Varifrån kommer ogräset? Ja, såg det den som kan! Man vill inte ha ogräs, men det kommer i alla fall och kan förstöra hela skörden. Det är något, som vi sälls veta.

Jesu tog den bilden och framställde en liknelse för att visa, hur det onda kommer in i människovärlden och fördärrar det goda. En man hade sått god såd i sin åker, men om natten gick hans ovän och sådde ogräs bland det utsådda vetet. Så går det till även i andlig mening. Guds ord, rätt och sanning, hava vi allt från barnheten fått låra oss. Jesu evangelium om Gud och det eviga livet är vetet, som tidigt såddes i våra hjärtan, men världen kom med sin förstörelse, och det onda tog överhand. En tanke kom och stannade i själen. Det onda slog rot i självet, lögnaktighet, trost och övernödd började växa i barnsinnet. De goda lärdomarna förkuvades och glömdes. Ett ord blev sagt och trott. Det finns ingen Gud, intet liv efter detta, lev, hur du vill! Så försvann barnatron, och gudsförnekelsen kom i stället. Det var ogräset, som förkuvade den goda såden. Så har av kristningen gått fram och följat den kristna världen. Rättmötet, det försvinner, och rättlösheten kommer i stället mer och mer. Ogräset växer fortare än vetet. Ogräset har vackra blommor, som tjusa ögat, och man glömmar den stora skada det gör. Tytligt ser man på livet i våra dagar och låter sig bedrags av det, som lyser, det, som kittlar nerverna och väcker uppmärksamhet.

Det är inte sant allt vad som står tryckt. Många böcker och skrifter äro så allpripa, att de borde aldrig läsas. En god bok är ett gott sällskap, både bildande och roande. Älska tankar så ut av en ädel författare, och man har en verklig behållning av sådan lektyr. Men en dålig bok är ett dåligt sällskap, som omedvetet gör oss tilliga, lätsinniga, själviska. Man insupper en ören anda och mister så småningom både moral och karaktär. Dåliga böcker och dåliga kamrater äro ungdomens farligaste omgång. Den ene är den andre. Den äldre kamraten har inflytande över den yngre. Hans tal och föredömen kan vara en god ledning för nykomlingen, men i många fall missbrukas förtroendet till skada för oerfarna, oförädlade unga vänner. Han sår ogräs i hjärtats åker och fördärrar många själar.

Ty vad verklig gudlösheten, lättsinnet och råheten? Det blir en brytning, som griper omkring sig och eriter ner karaktären hos omgivningen. De goda föresatserna försvinna. När ynglingen lämnade föräldrahemmet, kanske han lovade far och mor att bli såsom följande, men i kamratlivet glömdes de. Han var lättfärdig, trodde på andra, började tänka på andras tankar, följde viljesten på vad som helst. Snart äro vi likadana allesammans, sade en yngling helt skallsamt.

Det fordras karaktär för att kunna motstå lokalskär. Det fordras en stark tro för att våga låsa Guds ord bland ogudaktiga kamrater. Många blygas inför människors och knäppa sina händer till bön endast under täcket, när kvällen kommer. Bättre är att våga bekänna sin tro och vittna därom trots löje och försmädelser. Det händer ofta, att sådana frimodighet ger motståndarna ett styng i hjärtat. Slutligen högaktas de sin årlige, hjältedömda kamrat.

Öppna ické hjärtat för gudsestets ogräs! Det beror på oss själva. Om det kommer där in. Men behåll din tro och omgås med Guds ord! Av allt, som på människligt tungomål finns skrivet, är Jesu Kristi evangelium det största, visaste och blista, ty det är en Guds kraft till frälsning. Det är vetet, som såddes i våra barnhjärtan och blir till eget liv, om det får växa och mogna i hjärtats åker. Alltjämt äga vi sanningens ord. Vi få läsa och höra det, närhelst vi så vilja. Lätom oss öppna våra hjärtan, när Herren sår det eviga livets såd, men stänga till dem, när ovännen kommer för att så ogräs i vår inre värld.

Mel. Sv. ps. 442.

När frestaren gick sådd,
Hans händer örn sådd,
Tro ické var mans ord!
Av ogräs vetet kväves,

Var sjätte finne direkt nödställd genom kriget

Barnöverflyttningarna den effektiva väste hjälpen.

Två hårda krig måste för ett litet land som Finland medföra inte endast svåra brister utan också stor nöd och tungt armad för dess folk. Nöden i Finland är idag också mångstädes minsta lika svår som armad i Central-Europas ruinstäder. Och värst lida barnen, som hotas av hunger, sjukdomar och frysa i sina tunnåttas trasor.

Stor och tung var Finlands tribut i kriget. De stupades och försvunna antal uppgår till 82,000 eller lika många som männen i tre årgångar värppliktiga. De efterlämnade 27,000 änkor och 47,000 barn, av vilka 19,000 äro utan föddrar. Av de 170,000, som skadades under kriget, blevo 50,000 invalider. På grund av de av segarmakten stipulerade landavträdelsena ha 420,000 personer förlorat sina hem. De 105,000 människor, som efter striderna i Nord-Finland övervände dit, ha nästan alla mist all sin egendom, tyskarna förstörde 17,000 byggnader här uppe. Och till flera tiotal tusen stiga deras antal, som finga sina hem toatit förstörda genom fiendens bombing av hemorterna.

Det är sålunda i runt tal 640,000 personer i Finland, som på ett eller annat sätt lida nöd genom kriget. Sitter man landets invånaranta till 3,7 milj. är det sålunda var sjätte finne, som på ett eller annat sätt direkt drabbats av krigets mörka hemskörelse. Och alla de andra ha det för en ojämn kamp mot hotfull livsmedelsskär, som tvingar till daglig halvsvält, och svåra oftast totala brist på allt det andra, som vi lätt oss räkna till livets nödvändiga nödort.

Statens härt ansträngda hjälpkraft räcker endast till mycket otillräckliga pensioner och ersättningar för förlorad egendom. Därfor ha de fria värdeorganisationerna tagit till sin uppgift att stödja de nödställda på olika sätt. Så ha exempelvis finska nationalhjälpens under de senaste fyra åren gjort stora insamlingar. Denna gåva från folket har till hälften använts för det lokala hjälpbehovet på insamlingsorterna, medan 50 proc. gått till hjälpen i de mest nödlidande trakterna. Även om insamlingsresultatet måste med lätthet till Finlands ekonomiska läge betraktas som stort, äro de med hänsyn till de oändliga hjälpbehoven alldeles otillräckliga.

Finland är det av våra grannländer, som har det största behovet av vårt stöd.

Det är sant, att den svenska hjälpen till Finland har varit av mycket stor omfattning. Men Finland är det av de nordiska länderna, som haft o. alljämt har det största behovet av vårt stöd. En av de allra effektivaste hjälpformerna för Finland är det arbete, som Hjälpkommittén för Finlands barn utför, nämligen överförandet av kläna o. sjuka barn till Sverige, där de få glädje och trygghet, vård och hälsa. Sedan Hjälpkommittén började sin verksamhet år 1941, ha 54,000 barn överförts från Finland till Sverige, och av dessa äro omkring 20,000 alljämt kvar. Av barnen ha omkring 10,000 varit sjuka och fått vård dels på Hjälpkommitténs egna 39 sjukhus och sjukhem, dels på allm. sjukvårdsanstaltningar. Som en intressant jämförelse kan nämnas, att medan Finland endast har omkring 35 vårdplatser för sjuka barn, har det genom Hjälpkommitténs försorg upprättats omkring 1,200 vårdplatser i Sverige för sjuka finska barn. Dessa platser äro ständigt fullbelagda.

Förutom att Hjälpkommittén tar över finska barn till Sverige, har även barnbespisningar på ett stort finska industriförstärkt samt har en ambulans med barnklinisk över i Finland för skärbländundersökning av barnen.

Hur önskvärd och nödvändig det är, vore, att Hjälpkommittén utvidgade sin verksamhet — många sjuka barn i Finland vänta att få komma till Sverige för att här återvinna.

Och Herren sår förgäves
I hjärtats djupa åkerjord,

Men vem kan prova andar?
Ty ogräs lätt sig blandar

I såd, som myllas ner
Vi människor må ej döma

Men i vår hjärta gömma
Guds ord, och Herren växten gör.

Paul Nilsson.

Bankettnordism bör ersättas med praktisk nordism.

SLU VANTAR GRANNLANDSGASTER TILL VARBRUKET.

STOCKHOLM fredag. (PRK.)

— På många områden finns ett stort intresse för att vidga och fördjupa det nordiska samarbetet, fastslår förbundssekreterare LARS ELIASSON, i Svenska landsbygds ungdomsförbund på vår stockholmsredaktions förfäran om hur länet planeras på ett praktiskt utbyte av jordbrukarungdom avseende. Nu gäller det framför allt, att ta vara på de närliggande praktiska uppgifterna och låta ungdomen i minsta möjliga mån präglas av "bankettnordism". Under kriget har vi sökt att i möjligaste mån uppehålla en intim kontakt med våra nordiska broderorganisationer och nu efter fredslutet är det ju bara naturligt, att vi gemensamt söker förverkliga så mycket som möjligt av praktisk nordism.

"TINY TIM".

Frivilliga brandkåren i Pennsylvania går inte av för hacket så länge den har "Tiny Tim" till aktiv medlem. "Tiny Tim" fick sitt smeknamn (tiny = spådl) på grund av sina 235 kg och blir säkert ett populärt inslag när frivilliga brandkåren i dagarna jublar med ett festprogram.

Ord av bemärkta män:

Framgång beror icke på klokskap och intelligens utan på karaktär. ROTHERMERE.

Folken förblöda genom sina nationalvillfärlser. MAX BROD.

Stora karaktärer danas huvudsakligen genom lidande. EHRENPRES.

Spelet tystnat, aldrig nicksen spelar mer i silverbänken. STAGNELIUS.

Gud give mig kraft i min skrupelighet att utkräta det arbete du gav mig. PETER ALSTED.

Jag hatar kriget nu mer än någonsin. ROOSEVELT. Sept. 1940.

FATAL GLÖMSKA.

Det är fiktivsköten i femte klassen vid Skara läroverk. Den stängde med samtidigt humoristiske lektor W. Haller just på att förhöra klassens svar på en naturvetenskap. Ynglingen, som ej har en aning om innehållet i dators läsa, bekvärligt för varje fråga, att han "kunde det i går, men har för tillfället glömt bort det".

Till slut frågar lektorn: — Nå, Svensson, kan du säga mig, hur norsken uppkommer? Efter att en stund ha låtsats fundera skarpt, säger Svensson: — Just nu kan jag inte erinra mig det, men jag vet bestämt, att jag kunde det, när jag gick hemifrån.

Lektorn: — Det var svårt att Svensson glömt bort det, ty Svensson är i så fall den enda människa, som någonsin vetat det!

na hälla — måste den i sin nuvarande situation i första hand inrikta sig på dels att på ett för barnen tillfredsställande sätt slutföra sin verksamhet, dels att söka förtäta barnbespisningar, vilken verksamhet är helt beroende av allmänhetens stöd. För att Hjälpkommittén skall kunna slutföra sin viktiga gärning är den i mycket stort behov av hela vårt folks ekonomiska bistånd och förhoppningen är, att då Hjälpkommittén varmhjärtat väntar, dess appell inte må förklinga ohörd!

Hjälpkommitténs postgironummer är 900 900.

— Omedelbart efter Danmarks och Norges befrielse togs frågan om ett internordiskt ungdomsutbyte med våra broderorganisationer vid ett sammanträde i Jönköping, fortsätter herr Eliasson. De närmare riktlinjerna drogs upp vid ett nytt sammanträde i Köpenhamn i november, och intresset var mycket stort från alla håll.

SLU har under lång tid varit avseende med att utreda frågan. Det är många praktiska arrangemang, som måste klaras ut, innan det hela kan börja. Att exempelvis de nuvarande valutarestriktionerna är ett besvärligt hinder för en intimare nordisk kontakt även i detta avseende behövs väl knappast påpekas. Emellertid har vi fört förhandlingar med arbetsmarknadskommissionen, som är mycket intresserad av projektet, och med dess välvilja och dessa resurser i olika avseenden bör frågan kunna lösas inom en snar framtid.

— Hur skall då utbytet organiseras? — Ja, den frågan kan inte fullständigt besvaras för närvarande. Meningen är, att verksamheten innevarande år skall ha försökskaraktär. Av flera anledningar tvingas man att begränsa antalet deltagare, och förmodligen blir det högst 200 ungdomar som får resa till vart och ett av våra broderland. Föreningsanslutna manliga och kvinnliga ungdomar, som har erfarenhet av jordbruksarbete, skall därvid få resa till jordbruksarbeten i Danmark, Norge och Finland under en viss tid. Från dessa länder skall vi samtidigt ta emot ett lika stort antal pojkar och flickor, som kommer att utplaceras i de hemska varifrån ungdomar rest till grannländerna.

Utbytet skall som sagt stå öppet för all föreningsungdom — d. v. s. inom den fastställda "kvoten". Så mycket kan jag försäkra, som att det bland SLU:s 112,000 medlemmar finns en stark längtan att komma ut och lära känna andra förhållanden än våra egna. Givetvis reser man bort med betydligt större glädje om man vet, att far och mor får en duktig ersättare under tiden. Vi har fört rigtigt redan, liksom våra tre broderorganisationer, fått en del förslagningar, och vi räknar med, att man även inom andra ungdomsorganisationer skall hälsa ungdomsutbytet med stor tillfredsställelse.

Det behövs väl knappast sägas, att ungdomarna kan ha mycket att lära, om de får byta miljö ett tag. Inte minst gäller detta i fråga om yrkeskunskap. Det är alltså bra att få jämföra hur man arbetar här i Sverige, och lära känna vilka problem jordbruket har i grannländerna. Att detta utbyte också starkt kan bidra till en vidgad kontakt med nordiska ungdomen emellan är ju självklart. Det är ur den synpunkten värdfullt, att ungdomarna i största möjliga utsträckning placeras i hemska från vilka ungdomar tillhörande broderorganisationen kommer.

Vi hoppas nu, att utbytet skall kunna startas snarast möjligt. Redan till vårbrukta vill vi börja förverkliga planerna på detta internordiska ungdomsutbyte, slutar förbundssekreterare Eliasson.

ORTENS HÄNDELSER.

liv och arbete avspelas bäst i

LAHOLMS TIDNING.

FRAMST som ortstidning, främst som annonsorgan, främst som nyhetstidning. Ortstidningen kan Ni ej undvara. Verksamhet för prenumerationer, snarast, därmed gör Ni Eder själva största tjänsten.

Barndomsminnen.

Från världens larm jag kommer till barnahemets plan. Från tunga tramp, där glädjen blev så ringa. Jag längtat alla åren till hassel, björk och gran. Där tusen barnaminnen vill mig bringa. En återblick på livet, då bäst det var för mig. Om far, om mor, om syskon. Och om den mjuka stig som barrskogsträden strödde till en matta.

Jag blir så varm i själen, så ivrig och så glad. När, som jag möter gårdens gröns, den kära. Jag ser de mjuka stenar på åkerrenas rad. De alla liviga minnen till mig bära. Där nöttas våra kläder och våra enkla skor. Där kring vi byggde stuga. Och hälo far och mor, Att stiga in och se vår stolta byggnad.

Jag ser en gammal byggnad, den lita var och låg. Där hade kor och häst ej högt till taket. Men ingen ut världen, som den, jag praktiskt såg. Därinne var det ganska piggt och vaket. Där fingo korna äta sin halm, sin såd, sitt hö. Och hästen fick sin andel. Och sedan lite strö. Och vatten bars om vintern in till djuren.

En gris, och kanske tvenne, uti en kätte var. De skulle gårdens räntor till oss betala. För deras vikt och fetma helt var ansvarat här. De blevo lata och i storlek rätt normala. En fjärding av den minste, dock inte säljas bör. Gott är med lite sovel, som giva kan humör. Ej minst, då vintern bjuder snö och kyla.

Ännu en gammal byggnad: två golv för havre, råg. En luga utav lera. Ack, så liten! I dessa golv på luga, ibland man människor såg. Som "negakraka" fick jag låta fliten. För varje kärve föll jag, men reste på igen. En stjärpsitt, som hade i mor och far sin vän, Sin första insats gjorde, mer än gärna.

Så minns jag lilla Bäcka, en pudelhund, så rar. Den var mitt allt. Ja, kanske mer, den tiden. Hon gårdens folk och saker helt tog i sitt förvar. Och djurets svarta ull var mjuk, som siden. En dag, till sina fäder, hon skyndsamt sig begav. Jag många tårar föllde vid hundens lilla grav. Hur hjärtat sved jag ännu väl kan känna.

Jag ser de kära lindar, som uppå kullen stå. Och känner deras blommor, måkigt söta. Och ekarna, kring gårdens, som värddrätt höga stå. Här får jag trogna vänner åter möta. Här ser jag låga kajan, just sådan, som den var. Då jag och syskon finga vårt allt av mor och far. Och hela världen nästan var vår stuga.

Så ser jag Er, föräldrar, i arbetsdräkten, grå. Ser mor, som tusen saker skall utkräta. Ser mer, som röda händer, i iskallt vatten gå. Vid källan sågs mor ofta stå och tvätta. En annan dag i uppen mor skulle båda bröd. Men själv fick knåda degen. Mor var så varm och röd. Men alltid lika vänlig mot oss alla.

Mor skulle mjölka korna. Hon skulle laga mat. Och sy och stoppa, sticka, utan ånde. För mor ej fanns det ordet, vi kalla för "privat". Mor var sena, varje muskel spände. På natten, när hon somnat, då var vi syskon där. Och gjorde nattens villa till möda och besvär. Det var ej alltid lätt att kallas moder.

Så flögo barndomsåren. Men kära minnen stå, Som klara stjärnor, över Jordens dimma. Vårbarh min tanke leder, vart minna vägar gå. Så skall dock alltid hemmets hägn mig minna. Min kära mor, min fader, och mina syskon, små. Och alla gamla minnen, som komma och som gå. De alla äro pärlor, underbara.

Jag skyndar nu tillbaka, o hem, som jag dig såg. Där har jag ingen nu, som räcker händer. Andä jag återkommer. Dit står min hela häg. Jag måste, då mig barnet ordet sänder. För varje gång jag vandrar, ånyo stigen, kär. Du oförglätligt kära, jag ett med dig står. Den enda plats jag älskar uppå jorden.

Uddared, Knäved 1946.

LEONARD JANSSON.

Jumpern

är det bästa och trevligaste plagget
Den är varm, chic och pitfig
samt passar för alla damer.
Förtjusande modeller, vackra
färger och goda kvalitéer finner
Ni i vår stora sortering.

Trikamagasinet.

Storgatan. Tel. 314 Laholm.

Dagens namn:
FANNY.
Solen går upp kl. 8,01 och ned kl. 4,53.

Morgondagens namn:
EUGENIA.
Solen går upp kl. 7,58 och ned kl. 4,56.

Måndagens namn:
YNGVE.
Solen går upp kl. 7,56 och ned kl. 4,58.

— Har du kommit bort från din mor, lille vän?
— Nä, det är hon som kommit bort från mej!

DAM MED TVÅ FODELSBÄDRAR.
En hel månad vill en man långa till sin hustru äld. Kyrkböckerna påstå att hon är född den 22 augusti, men hennes förfäddar gör beredning att på en annan dag föddes hon. Men hon har varit vid den 22 juli. Mannen vill av någon anledning ha klara papper på hustruns älder. Kanske har hon passat på att fira två födelsedagar om året. I valet av födelsedagar tror mannen mera på sina stärföräldrar än på kyrkböckerna och ber egeringen tillåta ändring. Svarföräldrar och barnmorska åberopa men däremot nämns ingenting om hustruns villa. Men hon bör väl hellre se att en månad dras ifrån än låggs till hennes älder.

FRAN AKTENSKAFFSMARKNADEN.
I Amerika är det noterat att en G. E. Efting i San Francisco i dagarna gått sig för fjärde kanten med samma fru. De har varit vid de skilda tre gånger förut, och hon hoppas men att det håller.
Barbarer Arthur Dupont i den amerikanska staden Reno — skilsmässans skäl — har ett annat skord. Han skiljdes avliden från sin förra hustru — fyra månader efter förelöpet.
Och slutligen meddelar en av tidningsarna i London att fru Jacqueline Casin, franska till börd, och en sig. I sitt första skilsmässopåställe hade hon 25 barn till världen, och nu vill hon ha flera. Många barn är den osvåkaste metoden för en kvinna att bli lycklig, förklarar hon i en intervju. Hennes mor hade 26 barn, de sista vid 57 års ålder. Nu hoppas fru Jacqueline kunna slå sin mors rekord.

MARRERSSA PÅ 8 TIMMAR.
En tysk fransman Alexander Ananov har enligt Daily Express konstruerat ett reaktionsdrivet rymdskepp som enligt beräkningarna skulle kunna nå månen på 8 timmar. Rymdskeppet skall få form av en gevärskula och förses med en hermetiskt tillsluten styrväxlare för två personer.
En modell av den nya farkosten, som tilldragit sig stort intresse på grund av uppfinnelse och månen, skall inom kort utställas i Paris.

AMERIKA.
— Här, gott folk, har ni ett livslystigt som gäller er unga så länge ni bara själva har lust till. Jag använder här jag har inte någon som på ett sätt är en trehundra år gammal??
En negerkammare vände till till medhjälparens som sålde flaskorna, och frågade honom: — Trehundra! Det kan inte vara sant.
Medhjälparen visade förtrofullt till bakom: — Oja, emellan, så kan inte garantera det missis. Faktum är att jag har inte jobbat ihop med honom i mer än hundrafemti.

EN FRAGA.
Herr ordförande! Här har diskuterats att vad som bör göras för kommande generationer, men ännu har ingen ställt frågan: Vad är kommande generationer gjort för oss?

NATIVITETSNYTT — "VAR FORSTODDE SONSON".
I fråga om födelseannonser experimenteras det litet nu för tiden. Det senaste är att inte bara föräldrarna till barnet annonserar utan också föräldrarnas son. En vittneskänna är lycka där en sista i annonser: "När förstodde sonson".

— Kamel!
— Dromedar!

Katten som försökte röka ut råtorna.
IO TACK!
— Hur är det med fröken Anders sons sluka guld?
— Io tack, nu är han på benen igen.

SMA GRITTOR.
Lille holländske Wimmi, 7 1/2 år gammal, som är på besök i Sverige, skall en dag gå till tätt lina och bada. Ditt kommer blir hon hjälpt av med kläder na, och tätt lina lilla flicka som är 7 år, står bevidnad och lutar på. Tätt lina säger förbered till Wimmi: "Uch, så smutsiga fötter du har", varpå lilla Elisabeth förtvivlad drar sin mamma i skolen, stigande: "Mamma, då inte får du säga så till honom, den lille stackaren han som har levt så länge under jorden!"

ETT FRIERI?
Adel på Mellanård har kommit till lasarett på sin älders dard. Sjuksystem som ska lyfta honom säres: "Jag me om halsen."
Adel: — Jaa, de så ett rätt tebu, men ho får väl ändå veta att en s getter!

"AKTENSKAFFSKIS" I SCHWEIZ.
Antalet skilsmässor i Schweiz har tilltagit i sådan grad, att tidningarna nu talar om en fullkomlig epidem och en "aktenskaffskis". Detta har lett till att antalet skilsmässodomar utökats, bl. a. i kantonen Zürich med nio. Med denna skilsmässor har man på bästa sätt ut, förhindra lävande skilsmässor, som förut kunnat ordnas "på en kvart" då domarna inte räckt till för intärande befatta sig med varje individuellt fall, meddelar Neue Zürcher Zeitung.

— Snannerligen, det finns ingenting så upplyftande som den verkligt stora konsten!

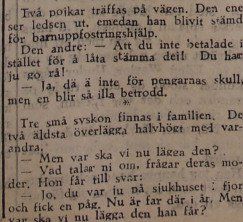
KINKIGT PROBLEM.
En godskare står i samspår med sin förvaltare angående barmännen av ärets skörd.
Godskäparen: — Vi kan väl få in 100 tunnor potatis i år precis som förra året?
Förvaltare: — Nei, se det är nog inte.
Godskäparen: — Men fick vi utlag till 100 tunnor förra året, ska det väl kunna gå i år också!
Förvaltare: — Nei, det är nog inte, för ser godskäparen, potatisen är större i år.

— Mamma, får jag också följa med till kyrkan när dom ska skiljes?
— Nej, du ska inte följa med till kyrkan när dom ska skiljes!

KUCKELIKU!
— Pettersson är visst inte särskilt morgontidig av sig, va?
— Nä, han stiger förstås alltid upp när det är solstimen, efter att ha rekonstruerat. Men sovrummet ligger åt väster...
— Varför är Agnes och Alfred svänner?
— Han reste sig för hastigt när hennes far kom in i rummet.
— Och så tappade han henne i golvet.
Två pojkar träffas på vägen. Den ene ser ledsen, emellan han blivit sväm för barnuppföstringsnär.
Den andre: — Att du inte betalade i skället för å låta stamma det! Du har ju röjt!
Ja, då är inte för pengarna skull, men en blir så illa berörd.

— Tre små syskon finns i familjen. De två sista överleva halvbror med varandra.
— Men var ska vi nu låta den, den?
— Vad för en, om frävar deras moder?
— Jo, du var ju på sjukhuset i fjor och fick en påg. Nu är far där i år. Men var ska vi nu låta den han får?

— Kamel!
— Dromedar!

Kraftigt prisfall på hästar.

På Varbergs februarimarknad var det mest trapperande hur kraftigt priset på hästar har sjunkit bara på en månads tid. Medan man på januari-marknaden fick ge 1.500-1.600 kr. för en bra arbetshäst, kunde nu samma djur köpas omkring 300 kr. billigare. Omsättningen blev också som vanligt i nedgående tider synnerligen ringa, och av det närmare 100-talet djur, som var saluförda, var det ytterst få som bytte ägare. Och man kunde köpa en bra arbetshäst för 1.100-1.300 kr., medan äldre eller sämre djur salubjodis för omkring 1.000 kr. För ett mindre men enligt experters uttåg relativt bra 3-årigt sto begärdes ej mer än 1.100 kr.

En av de många hästhandlare, som nästan varje marknad brukar besöka Varberg, är köpmann Gustav Nilsson, Laholm. Han har en hel del intressanta synpunkter att komma med.

— Det är nog så riktigt att hästar på en månads tid gått ned i pris med omkring 300 kr., säger hr Nilsson. Orsakerna är flera, men främst inverkar det förhållandet, att lantbrukarna gått in för att skaffa sig traktorer. Hästarna bli genom traktorerna i stor utsträckning överflödiga. Dessutom har ju hästpriset så väl som allting annat gått upp rätt så avsevärt under krisiden, och givetvis blir det nu prisfall. Att priserna höll sig så pass uppe i början på året eller vid årsskiftet var att en hel del djur behövdes för skogs-körslorna. Men tydligen är detta behov nu fyllt. Dessutom är det gott om hästar ute i bygderna, och blir de ej export, så vet jag ej hur det blir. Det blir närmast katastrof för en hel del hästuppfödare.

KLIPPT och SKURET

Lantarbetarna och de mindre jordbrukarna skulle behöva en inkomstökning av ungefär 70 procent för att komma upp i jämbredd med motsvarande befolkningssgrupper, konstaterar statsrådet Sköld i ett par föredrag. Men han vill inte vara med om högre pris på jordbruksprodukterna, snarare lägre. "Lantarbetarna kommer otvivelaktigt att med tillhjälp av sin organisation tillkämpa sig jämställdhet med övriga motsvarande lönearbetsgrupper". För jordbrukets folk i övrigt rekommenderas rationellisering!
Nord-Sverige.

Mannen har alltid varit sin egen vän. Det är en mångtusenårig, beprövad vänskap. Han har någon gång kommit på kant med sig själv så har det snart gått över och blivit bra igen. Som en pascha stiver han och väntar på sin pinuppa och sin passuppa och vet att hon kommer. Han är en knöl.
Nisse i Sv. D.

Kvinnan har insett sin chans och tagit den, medan mannen retirerar. För hette det, att det är kvinnan bakom allt. Inte bakom krig och elände, men bakom allt bra. Och det är det som blir skillnaden mellan framtiden och kvinnan: Kvinnan är bakom allt bra. Medan mannen är allt bra bakom. Skillnaden är liten men stor.
Cello i St. T.

CHAMPION I BOMULLS-PLOCKNING.

I tävling med 153 bomullsplockare från 12 stater tog 26-åriga Bill Adams i Arkansas hem mästariteln och priset på 1.000 dollars. Bill plockade nära 40 kg. på en och en halv timme, vilket får anses ovanligt styvt. Här ses belätna Bill sedan han fått veta tävlingsresultatet.

Torparens Kalle på Rävahultet.

Det sista den krokige och smala Rävahultstorpens sista till sin äldste telning, tioåriga Kalle, där han i sällskap med sin magra och bentorra hälfte begav sig till julkalaset borta i byn, var detta:

— Nu hör du Kalle, att du ser efter grisen väl, så att hundar å andra och andra djur inte kommer in å åter på fläsket mens vi är borta.

Kalle begrundade dessa ord, där han stod på den steniga gränsplanen med händerna vemodigt nedhållna i sina trasiga byxfickor och en dyster blåa blänkande under den blåfrusna näsan.
Å, se efter grisen, det var den enda förtroendet han fick, men smaka den hade varit bättre!
Kalle hade stått hela morgonen och sett på medan bylsaktarna rakade grisen och gjorde den fin, och när allt var klart hängdes den upp i vagnslind med huvud och fötter och allt. Inte så mycket som en bit av rumptangen kom familjen till del. Anej, allt detta raka och feta fläsk, som var så blankt och fint att det vattnades i munnen, skulle slaktarna i stan ha. Far var ju jämt i eländig penningnippa och slaktarna hade till och med lämnat femtio kronor i förskott. Tidigt i morgon skulle far köra in med kroppen till slaktaren och lämna den som den var och befanns. Och Kalle, som var så hjärtans glad vid fläsk!

Vore han slaktare så skulle han åta fläsk, bara fläsk, målet efter mål! — så minnsann och minnsann om och om igen minnsann!

Inte sedan förra julen hade Kalle och smånysskonen fått förmåja sig av denna rätt och inte ens då så mycket de ville. Och vägrisen, som de själva behållit halvdelen av — handarna nere vid stationen skulle haft den andra halvdelen för bodekuld — låg och sjölvod för torparen fjorton dagar innan den skulle gått den mera brutala men vistgivande döden till mötes. Då lipade mor, slaktarna, så det var rent ynligt, och far förmådde både grisen och sin eviga otör. Så hade det varit att dra åt svältremmen lite hårdare igen och nöja sig med den tårgroda och envisa sillen till potatens samt hoppas på bättre tider.

Och nu skulle han, Kalle, vaktat grisen, hela den nyslaktade, stora, fina grisen, medan far och mor vore borta på kalaset hos kyrkvärden i byn. Ja, för dem var det ingen konst att ge ett sådant uppdrag åt Kalle, de så själva finga smärja krast med all möjlig rod kalsamt, som hörde till ett gammalt rejält småländskt julkalas. Men Kalle och de andra slaktarna, som vore hemma!
Mor hade sagt till den åttåriga syskonen Fina att hon skulle koka mjölgrost till kvällsmat och så den envisa sillen. Det var minnsann ingen festmatid det.

Kalle gjorde en grimas, så sur att hans lilla magra och fräkniga ansikte liknade en gorilla. Vänta bara, tills han blev stor en gång och blev slaktare så snannerligen — snannerligen om han skulle sälja en bit fläsk till andra! Å nej, han visste väl vad som var gott...
I skymningen överaskade Kalle sig själv med att ha varit öppen dörr till vagnslind och stått och begrisen, som fet, blank och frestande hängde på den gamla ladustegen. Ett litet enkelt snitt med fläskkniven innanför reven skulle väl, för allan del, inte märkas ett enda dytt. Och Fina kom just i det samma för att hämta bränsle i lidret till grötökningen.

— Du Fina, så Kalle och spände upp kniven.
— Ja, va vill du?
— Jo, om jag skär en bit precis här och du steker den...
Fina slängde den lilla gula fläskstumpen med en knyck över axeln och såg med stora hungriga ögon på grislicket och sedan på den farlige frestansen.

— Akta dej Kalle!
Kalles lilla smutsiga näve var redan med kniven i grisen inandemne.
— Ah, Fina, vi flisar av en bit — bara en enda tunn, tunn...
Rackarn, så djupt kniven slant in! Det tog ett bra tag ända in till reven, och Kalle stod med den rara biten i handen och tittade på Fina.
— Skynda dej å stek bara du, så de han med en beslutsam min och räckte över biten åt system.
Stackars lillasyster! Hon var lätt förlörd hon också. Och när Kalle tog all riksen...
Fyra par hungriga ögon tittade över stekpannan inne i köket, och fyra små näsor vidrade girigt av det

AV KALLE I DALEN.

(Eftertryck förbjudes.)

goda stekoet. Den lilla treåriga Elsa stack fram en liten lysten tass över pannkanten och föpökte uppa. Men Kalle var borta nu.
— Nä du, och lillasyster fick en varnande smäll på fingrarna.
— Ah, vad det smakade!
Mjölgrosten stod där den stod och den stackars sillen på den bruna lertallriken låg där så övergiven och bittert salt som om den inte hört till sällskapet.

Kalle strök en flottstrimma ur månpipan och försvann ut genom köksdörren. Om två minuter var han tillbaka igen, och pannan, som ännu stod på spisen, fräste till så skaket som om den velat varna för dyllit frosser.

Den gång hade Kalle skurit i mjölkträdets och nu låg ett halvt revbensspjäll på stekpannan och fräste munturt.

Fins det kanske något bättre än stekt, färskt revbensspjäll? Jag andra drar bara å Kalles och de tre andra torparungarnas vägnar!!

Elsa och femåringens Petter slickade både fingrar och mun och flötet låg som en blank polityr över deras små lyckliga trynen.

Men nu körde storasyter dem bums ner i fallbänken. Petter hade ett revben i handen och slickade och åt även sedan han lagt sig i sin lilla lortiga syskonbådd.

Hans små bruna ögon klickade sömigt, men kunde dock ej låta bli att med stort intresse följa Kalles förhåvanden borte vid spisen. Storasyter var chef nu och han hade en lycklig apt.

Han var just i färd med att svepa, på sin rågrödsåvaka runt omkring i stekpannan bland flötet och dymedlet tillgodogöra sig den sista musten av välfägnaden. Och när det var gjort smet han ut igen. När han kom tillbaka stod syster i dörran och mötte honom med ett varnande tillrop:

— Å du vettig, Kalle, du blir evigt olyckelig för far!...
Men det var tyvärr föresatt för Kalle att ångra sig.

Han stod där flämtande och ivrig med hälften av torpargrisen läckra revbensspjäll i handen och sträddade kraft framför sig som väckt ur en klav. Ångersnaden och rådelans alla kval strömdes en flod av tårar ner över hans fräkniga kinder.

— Tala inte om det, Fina lilla, tjöt han. Men så ens erinrade sig Kalle att det var färdigt att bedja lillasyster om denna tjänst nu — nu då det ändå inte kunde dölas, och så svepte han med en förtvivlad gest bort tårarna och lade hela det nya förväret på stekpannan.

Kalle ått och Fina ått bara för åtgångens skull och när de båda inte orkade proppa i sig mera väckte de Elsa och Petter och låto dem börja på nytt. Och när allt var tyst ut i köket och allt överstygat upp köksdörren och gick ut. Ute på hösökul vid den lilla halvmanneformade utskärningen på gaveln, som vette mot byn, lade han sig ner på utlik för att se efter när far och mor kom från kalaset...

Klockan var efter midnatt då fars och mors röster hördes bakom stenguren, som kantade vägen upp till det lilla ödsliga skogstorp.

Och när Kalle med ångestens och ångers gastkravning över sig hörde dörrklinkan smälla igen kröp han ner från lodgärdet.
Han funderade inte ett ögonblick inte utan satte sig i lutt lukt bort åt byvägen, vidare genom byn och ut på stora landvägen på den över milslänga sträckan till staden...
Stackars Berg var en jovialisk och godlynt man med ett särdeles jämt humör. Och han hade genom otaliga oxars, kossars, kalvars och grisars blodoffer tjänat en respektabel förmögenhet, som ställde honom i den bredbenade och trygge figur i den samhället han var. När han denna morgon öppnade sin butik vid torget, såg han sig plögligt så ansikte mot ansikte med en liten blåfrusen, drömande och ynkelig figur, som passat på och smittit i genom dörren så fort den öppnades. Figuren var torparens Kalle på Rävahultet.
Det tog lång tid för slaktare Berg att kunna fånga den underliga historien Kalle under strömmande tårar hasplade ur sig genast han kom in. Grisen är min...

Stackars Kalle måste upprepa sin vemodiga bekännelse tre gånger, och ju tydligare detaljerna klarades för hans åhörare, ju mer luddades slaktare Bergs stora rida ansikte med en skratthusta, som med varje ögonblick hotade att explodera i ett våldsmätt utbrott. Ett ögonblick betraktade han den lilla magra figuren framför sig och så började hans våldiga mage att gunga upp och ner som för en häftig, inre vågrörelse.
— Va säger du, pojkbeting, att du upp grisen för far din, å så säger du att grisen var min också!!
— Vi ått bara upp revbensben, tjöt Kalle.

Och nu exploderade slaktarna i ett skrätt så våldamt, att Kalle höll på att slungas i vägen av lufttrycket. När han skratat så länge han orkade, försökte Berg göra sig allvarsam, spände ögonen i Kalle och sade:
— Nä, hur tror du det går för dej, nu då, din fläskgris dir.
— Jo, så Kalle, ja tänkte be snälla goss slaktaren att få ringa abeta å fläsket.

Slaktare Berg blev plögligt allvarsam och över hans goda, rödlättade drag fög en flyktig skugga av rörelse.

— Kom hit, min påg, sade han, tog Kalle i armen och drog honom med sig in på kontoret.
— Hur gammal är du?
— Tio år, svarade Kalle.
— Tycker du så ryvligt mycket om fläsk och korv och sådant där?
Kalles ögon glänste till och Berg gick ut i butiken och började skära skivor av alehandas godskare.
— Åt nu först, Kalle, sade han och lade bögen framför pojken.
Kalle ått och svälde ansträngt, ty han tänkte fortfarande på grisen.
— Skulle du vilja komma hit och få anställning som slakteribiträde nästa år, Kalle, sade Berg plögligt.
Kalle svälde så häftigt, att han satte en stor korvbit i vrångstrupen och skrek till högt:
— Far jag det då!!
— Ja, det får du, om du lovar att bli duktig.

— Och grisen? snyttade Kalle till.
— Den får du också av mig — hör du det, du får grisen till skänks!!
Kalle blev plögligt i sitt magra lilla ansikte och för upp som en pil. I nästa ögonblick hade han snott åt sig små beniga armar om slaktare Bergs våldiga ben och kramade åt så hårt han orkade.

Berg kände en egendomlig, varm rörelse i hjärttraktens och det ryste i munvinklarna; denna gången ej av skratlutt!
— Se så min påg, sade han och strökte Kalle över den lingula luggen — se så, på nu hem till far och mor. Men vänta llet.
Berg satte sig till skrivbordet och skrev följande rader på en kvittensblankett:

"Grisen är Kalles, härmed kvitto på de femtio kronorna. Berg"

När Kalle var på timmar senare, våt av svett, rände in på gården, hemma, såg han far komma emot sig vid stugugnet. Torparen var blek av isaka och gränselse och sade inte ett ord. Men i handen kramade han en vek rönkipp, då han gick fram och högg den flämtande pojken i kragen.

Kalle gjorde inte den ringaste min av protest. Han var för överlycklig och enda handen kramade om brevlappen i fickan.
— Kom med styken bara tänka tanken, och den kom opått också. Torparen slog på länge han orkade, men Kalle, lik en av de heliga martyerna, kände det knappast. För hade inte väl fått sista rapet, förrän han ryckte upp brevet och räckte det åt sin plågande med en strålende min.
— Se där du far, läs det, grisen är min!!
En sån förbluffad torpare, som Kalles far blev nu, fanns not ej maken till i hela Småland.

Om och om igen läste han, på den berättade Kalle om sin lyckliga expedition. Mor måste krama Kalle och far sneglade skamset på sin märkvärdige son. Om han ändå kunde ta tillbaka skryten!...
Sen gick han och stökade sin lyckogris och bar in den i saltbänjan. På kvällen när mor hade ställt fram ett helt fat fläsk till aftonvarden, var det Kalle som var i lugg.

Med en suverän rörelse ått han fläskfikat fram mot torparen och sade:
— Ått fläsk I far så möckle I orkar. Grisen är min...

